

Sygn. akt VI U 141/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2016 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołań H. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. :

- z dnia 27 października 2014 r. znak: (...)

- z dnia 30 października 2014 r. znak: (...);

- z dnia 6 listopada 2014 r. znak: (...);

- z dnia 15 grudnia 2014 r. znak: (...)

- z dnia 23 grudnia 2014 r. znak: (...)

- z dnia 19 stycznia 2015 r. znak: (...);

- z dnia 21 stycznia 2015 r. znak: (...)

w sprawach: H. T.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o ponowne ustalenie kapitału początkowego i przeliczenie emerytury

I zmienia decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. z dnia 27 października 2014 r., 30 października 2014 r., 15 grudnia 2014 r. oraz z dnia 19 stycznia 2015 r. (dotyczące ustalenia kapitału początkowego oraz ponownego ustalenia kapitału początkowego), jak również decyzje z dnia 6 listopada 2014 r., 23 grudnia 2014 r. i 21 stycznia 2015 r. (dotyczące przyznania emerytury i jej przeliczenia) w ten sposób, iż zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. do uwzględnienia dodatkowo (oprócz dotychczas uwzględnionych) przy obliczaniu podstawy kapitału początkowego ubezpieczonego H. T. jego wynagrodzeń :

- w roku 1974 w wysokości 38 506 zł;

- w roku 1975 w wysokości 27 717 zł 55 gr;

- w roku 1976 w wysokości 42 243 zł 30 gr;

- w roku 1977 w wysokości 5 100 zł;

oraz do uwzględnienia powyższych wynagrodzeń przy przyznaniu i przeliczeniu emerytury – od dnia (...)r.,

II nie stwierdza odpowiedzialności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VI U 141/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 listopada 2014 r., znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., po rozpatrzeniu wniosku ubezpieczonego H. T. z dnia 15 września 2014 r. r., przyznał ubezpieczonemu emeryturę od (...), tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Do ustalenia podstawy emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1971 r. do 2013 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 64,31%. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 64,31% przez kwotę bazową 3191,93 zł wyniosła 2052,73 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił okresy składkowe w wymiarze: 40 lat, 1 miesiąca i 3 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze: 6 miesięcy i 28 dni.

Decyzją z dnia 27 października 2014 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., ustalił ubezpieczonemu kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. w wysokości 91.481,39 złotych. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 49,72%.

Decyzją z dnia 30 października 2014 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., ponownie ustalił ubezpieczonemu kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. w wysokości 93.960,13 złotych. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 52,73%.

Odwołanie od powyższych decyzji złożył ubezpieczony H. T., podnosząc, iż w decyzji z dnia 27 października 2014 r. organ rentowy nie uwzględnił okresów od 2 czerwca 1975 r. do 15 lutego 1977 r. z dochodem *w* wysokości 75.060,85 złotych, i okresów od 16 lutego 1977 do 29.02.1980 r. z dochodem *w* wysokości 221.085.00 złotych z powodu, iż „w legitymacji ubezpieczeniowej brak pieczętki obok daty ustania zatrudnienia”. Organ nie uwzględnił również dochodu w kwocie 38.506.00 złotych z 1974 r. z powodu, iż „obok wpisu w legitymacji brak pieczętki zakładu pracy” a także okresu zatrudnienia i dochodu w okresie od 1 marca 1980 r. do 31 lipca 1982 r. z dochodem, co najmniej 191.490,00 złotych bez uwzględnienia premii i dodatków określonych w UZP z grudnia 1974 r. oraz odprawy *w* wysokości 6-miesięcznego wynagrodzenia tj. w wysokości, co najmniej 41.730,00 złotych bez podania przyczyny. Ubezpieczony zakwestionował również decyzję z dnia 30 października 2014 r., podnosząc, iż organ rentowy nie uwzględnił ponownie jego okresów zatrudnienia i otrzymanego wyżej wynagrodzenia, bez podania przyczyny. Zdaniem ubezpieczonego decyzje ZUS są krzywdzące, ponieważ jedynym powodem nieuwzględnienia okresów i dochodu był brak pieczętki w legitymacji ubezpieczeniowej. Ubezpieczony powołał się na rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 października 1959 r. w sprawie legitymacji ubezpieczeniowych, które nakładało w § 3 ust.1 pkt. 4 na zakład pracy obowiązek „dokonywania wpisów do legitymacji ubezpieczeniowych w sposób i terminach wskazanych w instrukcji Centralnej Rady Związków Zawodowych, natomiast zgodnie z par. 6 pkt. 3 tegoż rozporządzenia „Pracownik obowiązany był: przedstawić legitymację ubezpieczeniową zakładowi pracy dla dokonywania wpisów”. Zdaniem ubezpieczonego z powyższego jednoznacznie wynika, że obowiązek prawidłowego wypełniania legitymacji ubezpieczeniowej spoczywał na zakładzie pracy. Ubezpieczony wskazał, że w przedłożonej Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych legitymacji ubezpieczeniowej dokonane w niej wpisy w poszczególnych rubrykach, zarówno, co do rzetelności, jak i charakteru pisma danych osób nie budziły żadnej wątpliwości, co do autentyczności i prawdziwości, a brak „stempla” w świetle powyższych wyjaśnień nie może być podstawą do „nie uwzględnienia” tych okresów

przy ustaleniu wartości kapitału początkowego. Ubezpieczony podniósł także, że organ rentowy w swych decyzjach z dnia 27 i 30 października 2014 r. pozostawił bez rozpoznania zatrudnienie ubezpieczonego w Państwowym Gospodarstwie Rolnym w Ż. Zakładzie (...) w W. w okresie od 1 marca 1980 r. do dnia 31 lipca 1982 r., pomimo dostarczenia do Zakładu oprócz legitymacji ubezpieczeniowej również świadectwa pracy z dnia 31 lipca 1982 r. z wyszczególnionym wynagrodzeniem płacy zasadniczej w wysokości 5.100,00 złotych i dodatku funkcyjnego w wysokości 1.600,00 złotych miesięcznie z adnotacją w świadectwie, że zakład wypłacił ubezpieczonemu w dniu rozwiązania umowy o pracę odprawę w wysokości 6-miesięcznego przeciętnego wynagrodzenia zgodnie z Uchwałą Nr 169 Rady Ministrów z dnia 17 sierpnia 1981 r. zaliczoną do wynagrodzenia wypłaconego poza planowanym funduszem płac. W dalszej części odwołania ubezpieczony wniósł o zobowiązanie organu rentowego do wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu zatrudnienia według wariantu optymalnego, który ubezpieczony załączył do odwołania, co pozwoliłoby uzyskać wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury w wysokości 82,87%. Ubezpieczony podniósł, iż w decyzji z dnia 6 listopada 2014 r. organ rentowy przy wyliczaniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury nie uwzględnił wynagrodzenia ubezpieczonego z lat 1974-1982., według następującego wykazu: za 1974 r. - 38.506,00 zł; za 1975 r.- 43.372,55 złotych; za 1976 r. - 42.243,30 złotych; za 1977 r. - 64.080 00 złotych; za 1978 r. - 74.917, 00 złotych; za 1979 r. - 75.988,00 złotych; za 1980 r.- 72.009,00 złotych; za 1981r. - 83.460,00 złotych; za 1982 r.- 48.685,00 złotych bez podania przyczyny, a są to okresy, gdzie zarobki ubezpieczonego dochodziły do granicy przeciętnego wynagrodzenia, co spowodowałoby podwyższenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury, a tym samym wysokości emerytury odwołującego. Nadto przyjęty przez Zakład do wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury okres 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu zatrudnienia nie jest optymalny i daje tylko wskaźnik (wppw) w wysokości 64, 31%, natomiast przedstawiony przez ubezpieczonego 82, 87% , a więc różnica wynosi 18, 56 % na niekorzyść ubezpieczonego, w związku z tym wymóg optymalnego wariantu zdaniem odwołującego nie został spełniony. Ubezpieczony wniósł również o dopuszczenie dowodu z dokumentu wystawionego przez Spółdzielcze Przedsiębiorstwo (...) z R. potwierdzającym na druku ZUS Rp-7 „zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu" zatrudnienie i wynagrodzenie ubezpieczonego za okres 6 lutego 1977 r. do 29 lutego 1980 r. w Spółdzielni Kółek Rolniczych w R..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w zaskarżonych decyzjach ZUS. Organ rentowy wskazał, iż w dniu 23 grudnia 2014 r. wobec przedłożenia przez ubezpieczonego nowej dokumentacji, pozwany organ wydał decyzje o przeliczeniu emerytury. Organ rentowy wskazał, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi obecnie 68,00% (ustalony z lat 1971-1973, 1980-1981, 1996-1998, 2000, 2003-2013). Ponadto uwzględniono 44 lata, 10 miesięcy i 2 dni okresów składkowych tj. 538 miesięcy. Zmianie uległo również wyliczenie świadczenia nas podstawie art. 26 z uwagi na zwiększenie się kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego (obecnie: 372510,76 zł, uprzednio: 299373,72 zł). Płatna jest emerytura wyliczona według art. 26 ustawy jako świadczenie korzystniejsze.

W piśmie procesowym z dnia 23 marca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że w stosunku do ubezpieczonego wydano decyzję z dnia 19 stycznia 2015 r. o ponownym ustaleniu kapitału początkowego oraz decyzję z dnia 21 stycznia 2015 r. dotyczącą przeliczenia emerytury, które zostały zaskarżone przez ubezpieczonego. Organ jednocześnie podał, że decyzją z dnia 19.01.2015r. znak: (...) -2014 - po otrzymaniu nowych dowodów mających wpływ na wysokości kapitału początkowego - ponownie ustalono wartość kapitału początkowego na dzień 01.01.1999r. Zakład przyjął okresy składkowe w wymiarze 355 miesięcy i WWPW obliczył z lat 1972-1981 i wyniósł 89,54%. Organ rentowy nie uwzględnił dochodów: z roku 1974 - 38506,00zł, z roku 1975 - 27717,55zł, z roku 1976 - 42.243,30 zł, z roku 1977- 5100,00 zł, ponieważ obok wpisu w legitymacji brak jest pieczętki zakładu pracy. Organ rentowy podniósł również, że decyzją z dnia 21.01.2015r. znak: (...) Zakład dokonał przeliczenia emerytury ubezpieczonego od 18.10.2014r. tj. od daty, od której przyznano świadczenie. Wysokość świadczenia ustalono zgodnie z art.53, 26 i 183 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. Do ustalenia wysokości emerytury zostały przyjęte okresy : okresy składkowe w wymiarze 44 lat, 10 miesięcy i 2 dni, okresy nieskładkowe w wymiarze 6 miesięcy i 28 dni. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury Zakład przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia tj.

1971-1973, 1977-1981, 2000, 2003-2013 wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 77,52%. Podstawa wymiaru wyniosła 2474,38zł (wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 77,52 % x 3191,93 zł kwota bazowa). Organ wskazał, że podstawę obliczenia emerytury ubezpieczonego stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składki i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę $(93716,91 + 456342,30) / 209,20 = 2629,35zł$. Ponadto zmianie uległo również wyliczenie świadczenia na podstawie art. 26 z uwagi na zwiększenie się kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego (obecnie: 456342,30). W ocenie organu rentowego emerytura wyliczona według art. 26 ustawy jest świadczeniem korzystniejszym.

Ubezpieczony w odwołaniu z dnia 18 lutego 2015 r. zaskarżył decyzję ZUS z dnia 19 stycznia 2015 r. o ponownym ustaleniu kapitału początkowego (znak: (...)) oraz decyzję ZUS z dnia 21 stycznia 2015 r. o przeliczeniu emerytury (znak: (...)). Ubezpieczony wniósł o zmianę decyzji ZUS z dnia 19 stycznia 2015 r. poprzez zobowiązanie organu rentowego do ponownego obliczenia wartości kapitału początkowego przy przyjęciu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego (wvpwkp) w wysokości 105,10% wyliczonego z dziesięciu lat kalendarzowych od 1972 r. do 1981 r. z uwzględnieniem wynagrodzeń za:

- a) rok 1974 w kwocie 38.506,00 złotych wynikającej z wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej dokonanej przez pracodawcę, potwierdzonego zaświadczeniem o zatrudnieniu i wynagrodzeniu na druku ZUS Rp-7 wystawionym przez następcę prawnego pracodawcy i załączonymi z aktami osobowymi,
- b) rok 1975 w kwocie 43.372,55 złotych wynikającej z wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej (kwota 15.655,00 złotych + 27.717,55 złotych) dokonanej przez pracodawców i potwierdzonego załączonymi aktami osobowymi,
- c) rok 1976 w kwocie 42.243,30 złotych wynikającej z wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej dokonanej przez pracodawcę i potwierdzonego załączonymi aktami osobowymi,
- d) rok 1977 w kwocie 64.080,00 złotych wynikającej z wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej dokonanej przez pracodawcę, potwierdzonego zaświadczeniem o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (kwota 58.980,00 za okres od 16 lutego 1977 r. do 31 grudnia 1977 r.) na druku ZUS Rp-7 wystawionym przez następcę prawnego pracodawcy i załączonymi aktami osobowymi.

Zdaniem ubezpieczonego, przy uwzględnieniu powyższego, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 105,10%. Zdaniem odwołującego organ rentowy bezzasadnie odmówił ubezpieczonemu uwzględnienia dochodów z lat 1974, 1975, 1976 i 1977 z powodu braku w legitymacji pieczęty zakładu pracy, pomimo niebudzących wątpliwości wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej wystawionej 2 grudnia 1968 r.

Ubezpieczony nie zgodził się także z decyzją ZUS z dnia 21 stycznia 2015 r. o przeliczeniu emerytury, argumentując, iż winna ona być zmieniona przez przyjęcie przy obliczeniu emerytury wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury w wysokości 82,87% wyliczonego z 20 optymalnych dla świadczeniobiorcy lat kalendarzowych: 1971-1982; 2003; 2005-2006; 2008-2009; 2011-2013 z uwzględnieniem wynagrodzeń za lata:

1. 1974 w kwocie wynikającej z wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej i zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu ZUS Rp-7 tj. 38.506, 00 złotych, potwierdzonej również dokumentacją osobową,
2. 1975 w kwocie wynikającej z wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej i zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu ZUS Rp-7 (kwota 15.655,00 zł.) tj. 43.372, 55 złotych, potwierdzonej również dokumentacją osobową,
3. 1976 w kwocie wynikającej z wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej tj. 42.243, 30 złotych, potwierdzonej również dokumentacją osobową,

4. 1977 w kwocie wynikającej z wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej i zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu ZUS Rp-7 (na kwotę 58.980,00 zł.) tj. 64.080, 00 złotych, potwierdzonej również dokumentacją osobową.

Zdaniem ubezpieczonego, przy uwzględnieniu powyższego, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 82,87%, zatem jest wyższy niż obliczony przez organ rentowy.

Organ rentowy podtrzymał zajęte w sprawie stanowisko i wydane w sprawie decyzje. Organ podniósł, że do ustalenia kapitału początkowego i emerytury nie uwzględniono wynagrodzeń z legitymacji ubezpieczeniowej za lata: 1974 r. - 38506,00 zł, 1975 r.- 27717,55 zł, 1976 r.- 42243,30 zł, 1977 r. - 5100,00 zł, gdyż obok wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej brak stempla zakładu pracy za powyższe lata oraz brak daty dokonania wpisu za lata 1975-1977. Organ rentowy wskazał, że zgodnie z § 21 pkt 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237 poz.1412) - środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony H. T. w okresie od 2.09.1968 r. do 31.05.1975 r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Fabryce (...) w Ż.. W 1974r. uzyskał on wynagrodzenie w wysokości 38 506 zł. Wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej H. T. dokonywali pracownicy działu kadr. Dział kadr w Fabryce liczył 3 osoby, m.in. pracowała tam S. P.. Ubezpieczony otrzymywał w 1974 r., jak również w innych latach, premie. Premie te wypłacano kwartalnie, ustalał je kierownik działu. Fakt przyznawania premii dla pracowników umysłowych potwierdza angaż z 1.02.1972 r. Premia była przyznawana do 30 % każdego miesiąca.

W okresie od 2 czerwca 1975 r. do 15 lutego 1977 r. ubezpieczony był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Spółdzielni Kółek Rolniczych (...) ((...) Ż.) z siedzibą w J., i w okresie tym uzyskał wynagrodzenie w następującej wysokości:

- 27 717 zł 55 gr za rok 1975,

- 42 243 zł 30 gr za rok 1976,

- 5 100 zł za rok 1977.

Świadek U. W. od 1 lipca 1968 r. do 15 grudnia 1987 r. była zatrudniona w (...) w Ż. z siedzibą w J. jako specjalista do spraw płac. Do jej obowiązków należało obliczanie wynagrodzeń pracowników, prowadzenie rocznych kart wynagrodzeń pracowników, rozliczanie składek ZUS i podatków. Świadek potwierdzała również wysokość wynagrodzeń w legitymacji ubezpieczeniowej oraz wystawiała zaświadczenia odnośnie wynagrodzeń. Wpisy dotyczące zarobków ubezpieczonego z lat 1975-1977 na karcie 85 legitymacji ubezpieczeniowej H. T. zostały dokonane jej pismem i obok nich znajdują się jej podpisy. Wpisów tych świadek dokonała na podstawie rocznych kart wynagrodzeń. Zdaniem świadka wpisy stronie 85 legitymacji ubezpieczonego dotyczące wysokości zarobków ubezpieczonego są autentyczne i odzwierciedlają rzeczywiste wynagrodzenia roczne ubezpieczonego. Tylko świadek miała w zakresie obowiązków potwierdzanie wysokości wynagrodzeń w legitymacjach ubezpieczeniowych. Świadek nie wie dlaczego oprócz swoich podpisów w legitymacji ubezpieczeniowej nie stawiała imiennej pieczętki. W roku 1977 r. świadek poświadczyła roczne wynagrodzenie ubezpieczonego w kwocie 5100 zł, w roku 1976 r. - 42 243 zł 30 gr i w roku 1975 r. - 27 717 zł 55 gr. Świadek jest pewna, że w pierwszych trzech rubrykach od góry na stronie 85 legitymacji ubezpieczeniowej znajdują się jej podpisy i że adnotacji o wysokości zarobków ubezpieczonego dokonywała na podstawie autentycznych kart wynagrodzeń ubezpieczonego.

- dowody: kserokopia zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu RP-7 – k. 9 akt sądowych, legitymacja ubezpieczeniowa Nr (...) – k. 9 akt rentowych, świadectwa pracy – akt rentowe; zeznania świadka U. W. (e-protokół – k. 80 akt sądowych); zeznania ubezpieczonego H. T. (e-protokół – k. 80 akt sądowych).

Sąd dokonał ustalenia stanu faktycznego na podstawie dokumentacji zgromadzonej w sprawie, w szczególności legitymacji ubezpieczeniowej H. T. oraz zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionej przez (...) Spółkę Akcyjną, a także na podstawie dowodów z zeznań świadka U. W. i przesłuchania ubezpieczonego. Sąd uznał zeznania świadka za w pełni wiarygodne, gdyż U. W. formułowała swoje twierdzenia w sposób jasny, rzeczowy i zgodny z zasadami logicznego rozumowania. Sąd uznał te dowody za wiarygodne, bowiem nie są ze sobą sprzeczne, wzajemnie się uzupełniają oraz tworzą spójną logiczną całość. Dowody te posłużyły do ustalenia okoliczności faktycznych, których ustalenie było niezbędne do wydania rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

W ocenie Sądu żądania odwołań ubezpieczonego dotyczące ustalenia kapitału początkowego i ponownego ustalenia kapitału początkowego oraz przyznania emerytury i przeliczenia emerytury wskazane w zaskarżonych decyzjach były uzasadnione.

Spór w przedmiotowej sprawie dotyczył uwzględnienia wynagrodzeń w kwotach wskazanych w legitymacji ubezpieczeniowej ubezpieczonego H. T. z lat 1974, 1975, 1976 i 1977.

Postępowanie dowodowe przeprowadzone w sprawie wskazało w sposób niebudzący wątpliwości, że w 1974 r. ubezpieczony uzyskał wynagrodzenie roczne w Fabryce (...) w Ż. w wysokości 38.506 zł, natomiast w Spółdzielni (...) w Ż. z siedzibą w J. latach 1975, 1976 i 1977 – w kwotach wskazanych także w legitymacji ubezpieczeniowej.

Wysokość wynagrodzeń uzyskanych przez ubezpieczonego w Fabryce (...) w Ż. figurująca bez imiennej pieczętki we wpisie na karcie 85 legitymacji ubezpieczeniowej znajduje potwierdzenie w aktach płacowych ubezpieczeniowych zebranych w aktach osobowych dotyczących zatrudnienia u tego pracodawcy, nadesłanych do akt sprawy przez „S. „Spółkę Akcyjną w upadłości likwidacyjnej w Ż.. Pisma angażujące z 1 sierpnia 1974 r. przewidywały wzrost wynagrodzenia do 2800 zł, natomiast pisma angażujące z 1 sierpnia 1972 r. przewidywały wynagrodzenie w wysokości 2600 zł. Dowód z przesłuchania ubezpieczonego wskazywał także na to, że uzyskiwał on premie regulaminowe, zatem zarobki te odpowiadają dokumentom z akt osobowych ubezpieczonego.

Jeśli zaś chodzi o wpisy z legitymacji ubezpieczeniowej dotyczące zarobków a lat 1975, 1976 i 1977 w Spółdzielni (...) w Ż., to autentyczność tych wynagrodzeń Sąd ustalił na podstawie dowodów z zeznań świadka U. W., która w sposób wiarygodny i logiczny wyjaśniła, że sama dokonała tych wpisów jako pracownik odpowiedzialny za dokonywanie tego rodzaju czynności u pracodawcy oraz jako pracownik, w którego kompetencji tego rodzaju czynności się znajdowały. Świadek wyjaśniła także w sposób logiczny, że nie potrafi powiedzieć, dlaczego oprócz jej podpisów nie stawiała pieczętki, natomiast potwierdziła w sposób niewątpliwy autentyczność zarówno wynagrodzeń, jak i wpisów dokonanych przez nią odrębnie w legitymacji ubezpieczeniowej.

Z ustalonego stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie wynika, iż zamiarem świadka U. W. było potwierdzenie wysokości otrzymywanego przez H. T. wynagrodzenia w latach 1975-1977. Zdaniem Sądu brak imiennej pieczętki w legitymacji ubezpieczeniowej nie jest nieprawidłowością uniemożliwiającą ustalenie wysokości otrzymywanych przez odwołującego zarobków za rzeczony okres w postępowaniu sądowym. Nadto należy zauważyć, iż treść legitymacji ubezpieczeniowej H. T. nie budzi zastrzeżeń. Nie ma w niej bowiem nadpisań, skreśleń ani przekreśleń.

Wysokość zarobków jest w przedmiotowej sprawie faktem mającym istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.). Zgodnie z poglądami prezentowanymi w judykaturze okoliczność ta może być przed sądem udowodniana wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w Kodeksie postępowania cywilnego (wyroki Sądu Najwyższego z dnia: 2 lutego 1996 r., II URN 3/95; 14 czerwca 2006 r., I UK 115/06; 8 sierpnia 2006 r., I UK 27/06; 4 lipca 2007 r.,

I UK 36/07; wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 17 października 2006 r., III AUa 509/06). Sąd w niniejszej sprawie przeprowadził na tę okoliczność dowody z treści dokumentów zebranych w sprawie oraz dowód z treści zeznań świadka U. W..

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z art. 53, 173 i 174 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżone decyzje organu rentowego z dnia 27 października 2014 r., 30 października 2014 r., 15 grudnia 2014 r., 19 stycznia 2015 r. (dotyczące ustalenia kapitału początkowego oraz ponownego ustalenia kapitału początkowego), jak również decyzje z dnia 6 listopada 2014 r., 23 grudnia 2014 r. i 21 stycznia 2015 r. (dotyczące przyznania emerytury i jej przeliczenia) w ten sposób, że zobowiązał Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. do uwzględnienia przy obliczaniu podstawy wymiaru kapitału początkowego ubezpieczonego H. T. jego wynagrodzeń:

- w roku 1974 w wysokości 38 506 zł,
- w roku 1975 w wysokości 27 717 zł 55 gr;
- w roku 1976 w wysokości 42 243 zł 30 gr;
- w roku 1977 w wysokości 5 100 zł;

oraz do uwzględnienia powyższych wynagrodzeń przy przyznaniu i przeliczeniu emerytury – od dnia(...)r.,

W punkcie II wyroku Sąd Okręgowy - zgodnie z art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS - z urzędu orzekł w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zdaniem Sądu, biorąc pod uwagę całokształt okoliczności przedmiotowej sprawy nie zaistniały podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego, pomimo uwzględnienia odwołania ubezpieczonego. Sąd wziął pod uwagę sformalizowany przebieg postępowania przed organem rentowym, jak również występujące ograniczenia dowodowe oraz to, że konieczne było przeprowadzenie postępowania dowodowego, które dopiero w postępowaniu sądowym wyjaśniło sporne między stronami kwestie.